

tror, som jeg sagde sidst, at det vilde være en stor Velgerning baade mod Christianshavn og København og Amager. Jeg tror, at Servitutterne paa disse Grunde skade betydeligt. De, der nu bygge paa disse Grunde, skulle jo være villige til med en Dags Varsel at rasere alt, hvad de have bygget, og dette foraarsager, at ingen har Lyst til at bygge derude. Kommunen vilde sikkert ogsaa gerne have fri Raadighed til her at kunne lave baade det ene og det andet til Gavn for Befolkningen, men det kan den heller ikke. Det Areal, hvorpaa der hviler Servitut, ligger omtrent dødt hen og kan ikke benyttes. Det spærrer Udviklingen for Christianshavn og generer i mange Retninger. Christianshavns Vold er kun et Samlingssted for Bøller og andre ubehagelige Personer; der er sikkert ikke mange, der ville tro, at Christianshavns Vold kan tænkes som et Led i Københavns Befæstning og være et Værn mod en Overrumpling fra den Side. Jeg havde af den højtærede Krigsminister ventet et andet Svar i den Henseende. Jeg havde troet, han havde sagt, at fra hans Side var der ikke noget i Vejen, naar ellers Regeringen kunde blive enig om det, og den højtærede Minister ved godt, hvorfor jeg har haft en saadan Tanke.

Jeg rettede ligeledes forleden Dag en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister om, hvorvidt der kunde være Tale om i indeværende Samling at faa forelagt et Lovforslag om de indlemmede Distrikter. Den højtærede Minister har givet Svar derpaa og mener, at det er noget tidligt at tage den Sag til Behandling. Han henviser til, at jeg har sagt, at Samlingen 1905—06 var den sidste Samling, det kan lade sig gøre, naar Loven om Indlemmelserne skulde ske Fyldest. Det er rigtigt, det ser jeg i Rigsdagstidenden, at jeg har sagt, men jeg indrømmer den højtærede Minister, at der er en længere Tidsfrist. Det kan naturligvis lade sig gøre i Samlingen 1906—07, men da skal det, som jeg udtalte, ske i den første Halvdel af Samlingen. Jeg vilde imidlertid betragte det som højst uheldigt, om man trak denne Sag saa længe ud. Det er ikke altid nemt at opnaa Enighed her i Tinget, og løbe an paa, at man i Løbet af de 3 første Maaneder af Samlingen skulde kunne faa en saadan Lov igennem, tør man vistnok ikke. Naar den højtærede Minister for øvrigt udtalte, at det undrede ham, at der var et saadant Jag til Stede i de indlemmede Distrikter for at blive af

med den Forret, der var given dem ved deres Særrepræsentanter, tror jeg, den højtærede Minister har misforstaaet Forholdet noget. Jeg tror ikke, der er noget Jag for at komme af med Særrepræsentanterne, men jeg skal indrømme, at der mellem de kommunale Vælgere i de indlemmede Distrikter er en Uro til Stede, en Uro, der hovedsagelig skriver sig fra, at de efter denne Lov kun kunne faa Lov at stemme hvert 6te Aar, hvorimod andre kommunale Vælgere i København stemme hvert Aar. Det kan jo se noget mærkeligt ud, og det medfører naturligvis nogen Utilfredshed. Nu kunde man sige, at de kunne have ladet være med at gaa ind paa denne Ordning, men der kan man vel næsten undskylde de kommunale Vælgere, for saa vidt mig bekendt have de ikke været med til at afgøre denne Sag, den er afgjort af deres Repræsentanter i de respektive Kommuner. Det kunde vel have været rigtigt, at en saadan Sag var kommen til en Prøve blandt Vælgerne, om de virkelig vilde gaa ind paa det, men det har den ikke været, og det er derfor, Uroen er til Stede, og den vil sikkert vedblive at være til Stede, indtil Forholdene blive ordnede paa en anden Maade. Jeg er for øvrigt ikke ked af, at jeg har rettet Forespørgselen til Ministeren, idet Ministerens Udtalelse, saa vidt jeg kunde forstaa, hovedsagelig gik i Retning af, at før Københavns Kommunalbestyrelse har udtalt sig om Sagen, vil Ministeren ikke foretage noget ved den. Jeg ved ikke, om jeg har forstaaet Ministeren rigtigt. Hvis det er Tilfældet, vil det jo være de indlemmede Distrikters Vælgere om at gøre at rette en Anmodning til de kommunale Autoriteter i København om at tage fat paa Sagen og lade Ministeren faa den ønskede Udtalelse.

**Formanden:** Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**P. Bjerre:** Det er de Udtalelser, der faldt om en Forsøgsstation i Vestjylland, der have faaet mig til at bede om Ordet for en kort Bemærkning. Jeg har ikke det mindste imod Oprettelsen af en Forsøgsstation i Vestjylland, men jeg vil henlede Tingets Opmærksomhed paa, at der er langt større eller i alt Fald lige saa megen Grund til at oprette en Forsøgsstation i det østlige Jylland. Vi have to Forsøgsstationer i Jylland, ved Askov og Knoldgaard, som nu flyttes til Brønderslev.